

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky prerokoval na neverejnom zasadnutí 08. novembra 2005 v Bratislave sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor Slovenskej republiky v trestnej veci proti obvinenému **R. Š.**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5 T 20/2004 a podľa § 268 ods. 2, § 269 ods. 2 a § 270 ods. 1 Tr. por. rozhodol

t a k t o:

Uznesením Krajského súdu v Prešove z 27. októbra 2004, sp. zn. 5 To 62/2004 a konaním, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 256 Tr. por., § 89 ods. 19 Tr. zák. a § 248 ods. 1 Tr. zák. v **neprospech** obvineného R. Š..

Napadnuté uznesenie **sa zrušuje**.

Zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu Prešov z 24. júna 2004, sp. zn. 5 T 20/2004, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súde Prešov **sa prikazuje**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 24. júna 2004, sp. zn. 5 T 20/2004 bol obvinený R. Š. uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe že,

dňa 31. mája 2001 v obci V., okres P. ako predseda U.U. V. odpredal 9 m³ drevnej hmoty – osika spoločnosti A., s. r. o., B. za sumu 4 500 Sk, ktorú však nezúčtoval v pokladničnej knihe, ale si ju ponechal pre vlastnú potrebu a následne po odvolaní z funkcie štatutára U.U. členskou schôdzou dňa 20. januára 2002 nevydal finančné prostriedky z bankového účtu novému vedeniu urbárskej spoločnosti, ale dňa 30. januára 2003 zrušil bankový účet a vyplatený zostatok v sume 2 454,61 Sk si ponechal pre vlastnú potrebu, čím U.U. spôsobil celkovú škodu v sume 6 954,61 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej U.U. V. škodu vo výške 6 954,60 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bola poškodená U. V. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený R. Š. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Prešove uznesením z 27. októbra 2004, sp. zn. 5 To 62/2004 podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na základe podnetu obvineného R. Š. (§ 266 ods. 1 Tr. por.) podal generálny prokurátor Slovenskej republiky proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Prešove sťažnosť pre porušenie zákona v prospech obvineného.

Uviedol v nej, že konanie obvineného, resp. skutok, ktorý bol predmetom trestného stíhania obsahuje v skutočnosti dva samostatné skutky spáchané 31. mája 2001 a 30. januára 2003, ktoré nebolo možné posúdiť ako jediný pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. a to pre neexistujúcu bezprostrednú časovú súvislosť jednotlivých konaní (útokov) predpokladaných ustanovením § 89 ods. 19 Tr. zák. V dôsledku toho škody spôsobené jednotlivými skutkami nebolo možné spočítať a potom konanie obvineného posúdiť ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. pre neexistenciu jedného zo znakov objektívnej stránky uvedeného trestného činu – spôsobenie škody nie nepatrnej, ktorou v čase rozhodovania Krajského súdu v Prešove bola škoda vo výške najmenej 6 500 Sk. Každý z uvedených činov obvineného mohol byť posúdený ako priestupok, ovšem postúpenie veci príslušnému orgánu z dôvodu premlčania už neprichádza do úvahy.

Okrem uvedeného pochybenia došlo v postupe okresného súdu aj k procesným pochybeniam, nakoľko zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13. mája 2004 nevyplýva, či v súlade s ustanovením § 206 ods. 1 Tr. por. prokurátor predniesol obžalobu. Z tej istej zápisnice nevyplýva ani to, či samosudkyňa postupom podľa § 206 ods. 2 Tr. por. zisťovala od poškodeného, či trvá na návrhu, aby sa obvinenému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu.

Z uvedených dôvodov generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 268 ods. 2 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Prešove z 27. októbra 2004, sp. zn. 5 To 62/2004 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 3 ods. 1, § 89 ods. 13 a § 89 ods. 19 Tr. zák. a v ustanovení § 256 Tr. por. v neprospech obvineného R. Š., aby podľa § 269 ods. 2 Tr. por. citované uznesenie krajského súdu a jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu v Prešove z 24. júna 2004, sp. zn.

5 T 20/2004 zrušil, a aby podľa § 270 ods. 1 Tr. por. Okres-nému súdu v Prešove prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal na základe podanej sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený v neprospech obvineného R. Š. v ustanoveniach uvedených vo výroku tohto uznesenia najvyššieho súdu a to z dôvodov, na ktoré poukázal generálny prokurátor Slovenskej republiky v podanom mimoriadnom opravnom prostriedku.

Podľa ustanovenia § 89 ods. 19 Tr. zák. pokračovaním v trestnom čine sa rozumie také konanie, ktorého jednotlivé čiastkové útoky vedené jednotným zámerom naplňajú skutkovú podstatu rovnakého trestného činu, sú spojené rovnakým alebo podobným spôsobom vykonania a blízkou súvislosťou v čase a predmete útoku.

Rozhodujúcim znakom pokračovania v trestnom čine je, že jednotlivé útoky, z ktorých každý naplňuje znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jedným a tým istým zámerom páchatel'a v tom význame, že už od počiatku zamýšľa aspoň v hrubých rysoch aj ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jediného zámeru. Pokračovanie v trestnom čine pritom vyžaduje aj blízkú súvislosť v čase a predmete útoku. Aj keď časovú súvislosť nemožno presne ohraničiť, spravidla pôjde o niekoľko dní, týždňov či mesiacov. Spomenutá časová súvislosť je z objektívneho hľadiska najvýznamnejšia.

Obvinený R. Š. sa konania posúdeného ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. dopustil najskôr činom 31. mája 2001 a spôsobil ním škodu 4 500 Sk a potom ďalším konaním s odstupom 20 (dvadsať) mesiacov, 30. januára 2003, kedy si prisvojil sumu 2 454,61 Sk po zrušení účtu v peňažnom ústave.

Spomenutý časový odstup medzi jednotlivými útokmi nemožno považovať za blízku súvislosť v čase ako to predpokladá už citované ustanovenie § 89 ods. 19 Tr. zák., ktoré definuje pojem pokračovacieho trestného činu.

Konanie obvineného opísané vo výroku obžaloby v skutočnosti malo byť posudzované ako dva samostatné skutky a nie ako jediný skutok zložený z viacerých čiastkových útokov so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami, z ktorých najvýznamnejší je ten, že škody spôsobené samostatnými skutkami (na rozdiel od čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu) nemožno spočítať.

Znak objektívnej stránky trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák., spôsobenie škody nie nepatrnej, ktorou treba podľa § 89 ods. 13 Tr. zák. rozumieť škodu dosahujúcu najmenej výšku minimálnej mesačnej mzdy v dôsledku potreby posudzovania konania obvineného ako dvoch samostatných skutkov nemohol byť naplnený už v čase rozhodovania Okresného súdu Prešov, lebo vtedy so zreteľom na nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 400/2003 Z.z. za nie nepatrnú škodu bolo potrebné považovať škodu vo výške najmenej 6 080 Sk, ktorú výšku konanie obvineného R. Š. ani v jednom prípade nedosiahlo.

Z uvedeného vyplýva, že pri správnom použití zákona nemohlo byť konanie obvineného posúdené ako trestný čin. Zároveň však nebolo možné vec postúpiť inému orgánu, ktorý by ju inak mohol posúdiť ako priestupok a to pre uplynutie dvojročnej premlčacej doby.

Do úvahy preto prichádza iba meritórne rozhodnutie súdu.

Vyčítané pochybenia, vrátane tých ktoré sú uvedené v sťažnosti pre porušenie zákona v súvislosti s postupom samosudkyne po ohrození hlavného pojednávania 13. mája 2004 mal zistiť a napraviť Krajský súd v Prešove rozhodujúci o odvolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu v Prešove z 24. júna 2004, sp. zn. 5 T 20/2004.

Pokiaľ ale Krajský súd v Prešove uznesením z 27. októbra 2004, sp. zn. 5 To 62/2004 podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného R. Š. zamietol ako nedôvodné, hoci bolo podané dôvodne, porušil týmto uznesením zákon v neprospech obvineného v ustanovení § 256 Tr. por. V rovnakom smere porušil zákon aj Okresný súd v Prešove a to v ustanoveniach § 89 ods. 19 Tr. zák. a § 248 ods. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil preto podľa § 268 ods. 2 Tr. por. vo výroku tohto uznesenia uvedené porušenie zákona v neprospech obvineného R. Š. a ďalej postupoval tak, že podľa § 269 ods. 2 Tr. por. zrušil sťažnosťou pre porušenie zákona napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove z 27. októbra 2004, sp. zn. 5 To 62/2004, jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu v Prešove z 24. júna 2004, sp. zn. 5 T 20/2004 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 270 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu v Prešove prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom tento súd bude viazaný vysloveným právnym názorom najvyššieho súdu (§ 270 ods. 4 Tr. por.).

O podanej sťažnosti pre porušenie zákona rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí, pretože obvinený a generálny prokurátor Slovenskej republiky výslovne s prerokovaním veci na neverejnom zasadnutí súhlasili (§ 274 ods. 2 Tr. por.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 08. novembra 2005

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

